Temps Ordinari - Catorzè diumenge

Per OscarF el dl., 27/06/2022 - 11:30

Is 66,10-14c
Ga 6,14-18
Lc 10,1-12.17-29

S'explica que, una vegada, un infant estava d'excursió amb el seu pare per la muntanya. Quan anaven fent camí i es van separar els dos una mica, el petit va ensopegar i va cridar pel mal que s'havia fet: - Ai!. Va sentir el mateix xiscle moltes vegades. Sorprès va preguntar: - Qui és per aquí?. Va sentir la mateixa pregunta replicada molts cops: -Qui és per aquí?. El noi es va enfadar al sentir-ho i cridà més fort: - Ximple!. I, de nou, va sentir multiplicat aquest insult. Encara es va enrabiar més. Fins que va tornar el pare. L'infant li va explicar tot, i el pare va riure. Li va explicar que era l'eco, producte de l'espai on estaven.

El noi no s'ho creia. Però el pare li va demanar prestar atenció. Va dir: -Hola!. A continuació: - Ets un campió! De nou, es van sentir les rèpliques conseqüents. I l'infant ho va comprendre. El pare, finalment, li va explicar que l'eco és com la nostra existència: et retorn allò que tu fas i dius.

La nostra vida, com ens ensenya el conte, potser el reflex de les nostres accions i de les nostres paraules cap als altres, però també cap a nosaltres mateixos, perquè així formem la nostra autoimatge i autoestima. Si desitges més felicitat al món, tingues una visió optimista. Si vols rebre amor, has d'estimar sense mesura. Sempre pots repartir somriures. Ni el nostre present ni el futur no és aleatori, sinó és fruit de les nostres decisions. Les nostres opcions són enfortides per la gràcia, per la força de l'Esperit, i ens fa ser més virtuosos. Si volem generositat, comencem nosaltres a ser solidaris i, en la pràctica, ens enfortirem en aquesta actitud, i sembrarem aquest tarannà al nostre voltant, fins que ens afecti de nou. Si no ens agrada allò rebut, els nostres vincles amb els altres, ens hem de preguntar quina és la nostra postura vers ells. Hem de revisar el nostre estil de vida i de relacionar-nos amb nosaltres mateixos, amb els altres, amb la Creació i amb Déu.

Jesús envia avui els deixebles per ser portadors de pau. En un món com el nostre, on hi ha conflictes armats, desigualtats, injustícies. El shalom jueu comença, si està present en el nostre cor, si vivim reconciliats. Només d'aquesta forma ho podem escampar i comunicar. L'Evangeli ens demana no confiar en les nostres possessions, projectes, ni mitjans. D'aquesta forma, la Bona Notícia convertirà els nostres cors. Sant Pau ens recorda que no ens hem de gloriar per res més, que no sigui el Crist.

Avui ens hem de preguntar què portem dins nostre, revisar el nostre cor per veure si s'ha introduït algun llop, alguna conducta inapropiada. Segurament, ens treu la nostra llibertat i ens allunya de la felicitat.

Convertir-se és créixer com a cristians. Tant debò estiguem en camí. La nostra alegria serà comparable a l'anunciada per Isaïes a la primera lectura. Esforceu-nos, doncs, per servir i estimar tot, per escampar bones accions a tot arreu, amb l'ajuda de l'Esperit per esdevenir veritables deixebles missioners en la nostra vida quotidiana. En cas de dubte, recordem l'eco de la història.

ETIQUETES
CONDUCTA RESPONSABILITAT SINCERITAT